
RIVIT TIUKASTI YHTEEN

Heinäkuun 3—4 päivän tapahtumat olivat maassa vallitsevan yleisen kriisin seuraus. Pitkittyvä sota ja yleinen nääntymys, ennenkuulumattoman kalliit hinnat ja aliravitseminen, kasvava vastavallankumous ja taloudellinen rappiotila, rykmenttien hajoittaminen rintamalla ja maakysymyksen lykkääminen, yleinen rappiotila maassa ja Väliaikaisen hallituksen kyvyttömyys johtaa maa pois kriisistä — kaikki se ajoi joukot kadulle heinäkuun 3—4 päivänä.

Tuon esiintymisen selittäminen jonkin puolueen ilkeäjuonisesta agitatiosta johtuneeksi merkitsee ohrain kannalla olemista, jotka ovat taipuvaisia selittämään jokaisen joukkoliikkeen „alkuunpanijain“ ja „kiihoittajain“ yllytyksestä johtuneeksi.

Yksikään puolue — myös bolshevikit mukaan luetuina — ei kehoittanut esiintymään heinäkuun 3 päivänä. Enemmänkin. Pietarissa suurinta vaikutusvaltaa nauttiva bolshevikkien puolue kehoitti jo heinäkuun 3 päivänä työläisiä ja sotilaita pidättymään esiintymisestä. Mutta kun liike sittenkin alkoi, niin meidän

puolueemme, joka ei katsonut itsellään olevan oikeutta jäädä syrjästäkatsojaksi, teki kaiken voitavansa antaakseen liikkeelle rauhallisen ja järjestyneen luonteen.

Mutta vastavallankumous ei torkkunut. Se järjesti provokatoorisia laukauksia, se synkisti mielenosoituspäiviä verenvuodatuksella, ja eräisiin rintaman joukko-osastoihin nojautuen se lähti hyökkäykseen vallankumousta vastaan. Aivan kuin ennakoita aavistaen tämän kaiken vastavallankumouksen ydinjoukko, kadettipuolue, oli sitä ennen eronnut hallituksesta saaden kätensä vapaiksi. Mutta Toimeenpaneuvan komitean menshevikit ja eserrät, haluten säilyttää horjutetun asemansa, julistivat Neuvostojen täydellisen vallan puolesta syntyneen mielenosoituksen petollisesti kapinaksi Neuvostoja vastaan ja usuttivat vallankumouksellisen Pietarin kimppuun rintamalta kutsuttujen sotajoukko-osastojen tietämättömiä aineksia. Ryhmäkuntalaisfanatismiin sokaisemina he eivät huomanneet, että antaessaan iskuja vallankumouksellisille työläisille ja sotilaille he siten heikontavat vallankumouksen koko rintamaa ja lisäävät vastavallankumouksen toiveita.

Seurauksena oli vastavallankumouksen riehunta ja sotilasdiktatuuri.

„Pravdan“ ja „Soldatskaja Pravdan“³⁴ hävitys, „Trud“ kirjapainon³⁵ ja piirijärjestöjemme hävitys, pieksemiset ja murhat, vangitsemiset ilman oikeudenkäyntiä ja kokonainen joukko „omavaltaisia“ tihutöitä, halveksittujen poliisikyttien harjoittama puolueemme johtajain halpamainen parjaus ja lahjottavien sanomalehtien kynäilijärosvojen riehunta,

vallankumouksellisten työläisten aseistariisuminen ja rykmenttien hajoittaminen, kuolemanrangaistuksen palauttaminen — sellaista on sotilasdiktatuurin „toiminta“.

Kaikkea tuota tehdään „vallankumouksen pelastamisen“ lipun alla, Yleisvenäläisen Toimeenpanevan komitean tukeman Kerenskin — Tseretelin „ministeristön“ „käskystä“. Tämän lisäksi sotilasdiktatuurin pelästyttämät eserrien ja menshevikkien hallitsevat puolueet luovuttavat omantunnonvaijoita vallankumouksen vihollisille proletaarisen puolueen johtajia, peittelevät hävityksiä ja pogromeja eivätkä vastusta „omavaltaisia“ tihutöitä.

Väliaikaisen hallituksen vaitelias sopimus vastavallankumouksen esikunnan, kadettipuolueen kanssa Pietarin vallankumouksellisia työläisiä ja sotilaita vastaan Toimeenpanevan komitean aivan ilmeisesti salliessa sen — sellainen on nykyisin kuva.

Ja mitä myöntävämpiä ovat hallitsevat puolueet, sitä julkeammiksi käyvät vastavallankumoukselliset. Rynnäköistä bolshevikkeja vastaan he siirtyvät jo rynnäkköön kaikkia neuvostopuolueita ja itse Neuvostoja vastaan. He hävittävät menshevikkien piiri-järjestöjä Pietarinpuolella ja Ohtalla. He hävittävät metallimiesten liiton osaston Nevskin tullin takana. He murtautuvat Pietarin Neuvoston istuntoon ja vangitsevat sen jäseniä (edustaja Saharov). He järjestävät Nevskin kadulla erikoisia ryhmiä Toimeenpanevan komitean jäsenten kiinniottamiseksi. He puhuvat aivan suoraan Toimeenpanevan komitean hajoittamisesta. Me emme edes puhukaan „salaliitosta“ eräitä Väli-

aikaisen hallituksen jäseniä ja Toimeenpanevan komitean johtajia vastaan.

Vastavallankumouksellisten julkeus ja ärsyttävä toimintatapa yltyy tunti tunnilta. Mutta Väliaikainen hallitus jatkaa vallankumouksellisten työläisten ja sotilaiden aseistariisumista „vallankumouksen pelastamisen“ hyväksi...

Maassa kehittyvän kriisin yhteydessä, nälänhädän ja rappiotilan yhteydessä, sodan ja siihen liittyvien yllätysten yhteydessä tämä kaikki kärjistää tilannetta entistä enemmän tehden uudet poliittiset kriisit kiertämättömiksi.

On oltava valmiita läheneviin taisteluihin, otettava ne vastaan ansiokkaasti ja järjestyneesti — sellainen on nyt tehtävä.

Tästä johtuu:

Ensimmäinen käsky — ei saa antautua vastavallankumouksellisten provokation valtaan, on varustauduttava kestävyydellä ja itsehillinnällä, on säästettävä voimia lähenevän taistelun varalle, ei ole sallittava minkäänlaisia ennenaikaisia esiintymisiä.

Toinen käsky — on yhdistyttävä entistä tiukemmin meidän puolueemme ympärille, liitettävä rivit tiukasti yhteen sotajalalle nousseita lukemattomia vihollisiamme vastaan, pidettävä lippua korkealla, rohkaittava heikkoja, koottava jälkeenjääneitä ja valistettava valventumattomia.

Ei minkäänlaisia sopimuksia vastavallankumouksen kanssa!

Ei mitään yhtenäisyyttä vanginvartija-„sosialistien“ kanssa.

Vallankumouksellisten ainesten liiton puolesta vastavallankumousta ja sen sukoilijoita vastaan — sellainen on tunnussanamme.

*„Proletarskoje Dielo“
(Kronstadt) № 2,
heinäkuun 15 pnä 1917*

*Allekirjoitus: Venäjän sos.-dem. TP:n
Keskuskomitean jäsen: K. S t a l i n*